

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 490/2013
30.05.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Браниславе Апостоловић, чланова већа, са саветником суда Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по захтеву П.Ј. из Б., чији је пуномоћник Ј.К., адвокат из Б., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 14 У 12245/11 од 12.09.2013. године, уз учешће противне странке Народне скупштине Републике Србије и са противним странкама Г.А., С.А., Д.Б. и др. свих изабраних судија Вишег прекршајног суда у Београду (сада Прекршајног Апелационог суда у Београду), у предмету избора судија, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.05.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Ставом I диспозитива побијане пресуде, одбијена је тужба тужиоца П.Ј. из Б., поднета против одлуке Народне скупштине Републике Србије о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности ("Службени гласник РС" број 111/09) у делу под VII, у коме су изабране судије Вишег прекршајног суда у Београду – Г.А., С.А., Д.Б. и др. Ставом II диспозитива побијане пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

У поднетом захтеву за преиспитивање, подносилац захтева побија законитост правноснажне пресуде Управног суда 14 У 12245/11 од 12.09.2013. године, због битних повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, као и из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, у вези члана 342. ст. 1. и 2. истог Закона, а све у вези члана 74. Закона о управним споровима. Сматра да се повреде поступка предлагања избора судија на трогодишњи мандат рефлектују и на законитост одлуке Народне скупштине Републике Србије о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и

посебне надлежности. Указују да Високи савет судства приликом предлагања кандидата за избор није применио Одлуку о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, тако да ни за једног предложеног кандидата није утврдио да испуњава сва три услова нити да неиспуњава неки од критеријума. Указује да побијаном пресудом нису цењени наводи из прецизираног тужбеног захтева тужиоца од 20.07.2013. године под тачком 2, односно да се утврди да одлука о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности у односу на тужиоца не производи правно дејство и да му на основу ове одлуке није престала судијска функција. Предлаже да Врховни касациони суд побијану пресуду преиначи и усвоји тужбени захтев тужиоца у целисти или да побијану пресуду укине и предмет врати Управном суду на поновни поступак и одлучивање.

Противна странка, Народна скупштина Републике Србије, у одговору на захтев, истиче да је захтев неоснован и предлаже да га Врховни касациони суд, будући да је побијана пресуда Управног суда правилна и на закону заснована, одбије.

Противне странке, Г.А., С.А., Д.Б. и др., нису дале одговор на захтев.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, тужени орган је правилно, поступајући у оквиру својих изборних права, на Седмој седници другог редовног заседања у 2009. години, одржаној 21, 22, 23, 24, 28. и 29.12.2009. године, након заједничког, јединственог претреса о предлогу одлуке за избор судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности, већином гласова народних посланика, усвојио наведени предлог и, на основу члана 51. став 1. Закона о судијама ("Службени гласник РС", бр. 116/08, 58/09 и 104/09), донео одлуку о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности, која је, према ставу 2. истог члана Закона, објављена у "Службеном гласнику Републике Србије" бр. 111/09 од 29.12.2009. године. Имајући у виду наведено, оспорена одлука је, у делу којим су изабране судије Вишег прекршајног суда у Београду, донета на предлог Високог савета судства, као независног и самосталног органа, који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија у складу са чланом 153. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС", број 98/06) и цитираним прописима. По оцени Управног суда, њоме нису повређени ни закон, ни Устав на штету овде подносиоца захтева.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је донета без повреде правила поступка и уз правилну примену

материјалног права. Побијаном пресудом су оцењена сва питања и околности који су могли бити од утицаја на законитост оспорене одлуке и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози, које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева да Управни суд, решавајући по тужби подносиоца, није ценио предлог одлуке Високог савета судства о избору судија на трогодишњи мандат, што је требало да учини, као ни наводе из прецизираног тужбеног захтева тужиоца од 20.07.2013. године под тачком 2, да му на основу ове оспорене одлуке није престала судијска функција, за које је нашао да су неосновани. Побијаном пресудом Управни суд је правилно нашао да је предмет тужбе у управном спору била одлука Народне скупштине Републике Србије од 29.12.2009. године о избору судија на трогодишњи мандат у судовима опште и посебне надлежности, чија законитост је и оцењена у управном спору, а не предлог одлуке Високог савета судства, нити одлука о престанку судијске функције тужиоцу, овде подносиоцу захтева.

Са изнетих разлога, налазећи да ни остали наводи захтева нису од утицаја на другачију оцену законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 30.05.2014. године, Узп 490/2013

Записничар,
Весна Карановић,с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић,с.р.